

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. Gaudete in illâ die, 6 exultate: ecce enim merces vestra multa est in
cœlo. Luc. 6. v. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

*Gaudete in illâ die, & exultate: ecce enim merces vestra
in caelo. Luc. 6. v. 23.*

1. Considera omnem exultationem nasci à gaudio, sed non ab omni gaudio nasci exultationem, tunc solum hæc nascitur, cum illud est vehemens, quia tale cum sit, contineri nequit intra angustias animi, sed prorumpit in corpus. *cor gaudens exultat faciem.* Prov. 16. v. 13. ut adeò sicut gaudium est proprium animi, ita exultatio sit propria corporis. Vide nunc quousque gaudere te Christus velit, illo ipso tempore, quo ejus causâ te oderunt alij, spernunt, rident, persequuntur: *in illâ die.* Vult ita te gaudere, ut manifestum sit gaudium, hoc est, non internum duntaxat, sed etiam externum. id quod plurimum valet ad commendandam ejus servitutem, ad animandos ipsius famulos, ad confundendos inimicos. Tu verò quid dicis, dum tempore illo ne quidem intus gaudere potes in corde, ne dum exultationem in vultu monstrare?

2. Considera non sine causa petere Dominum, ut non solum gaudeas inter adversa, quæ toleras pro ipso, sed etiam exultes, quia pro ipsis in caelo gloriam pollicerur, quæ adeò magna est. Proinde hæc gloria in novo Testamento quatuor appellatur nominibus, videlicet Mercedis, coronæ, bra-

vij, hereditatis, quæ omnia illi in se conveniunt. Necessè est ad illam obtinendam multum exantillare laboris: & sic nomine mercedis intelligitur quia merces est propria laborum. *Unusquisque propriam mercedem accipiet secundum suum laborem.* 1. Cor. 3. v. 18. Necessè est ad illam obtinendam resistere inimicis, quæ studio quarunt ejus ademptionem, ut sunt Caro, Mundus, & Dæmon. & ideo illa nomen habet Coronæ; quia corona propriè dicitur pugnantium. *Non coronabitur quis legitime certaverit.* 2. Tim. 2. Necessè est ad illam obtinendam revertere tot alios competitors, quos omnes ad eandem gloriam invitasti, sed non electi. & ideo nomen habet Bravij, quod est proprium certantium. *Qui in stadio certant omnes quidem currunt, sed non omnes capiunt bravium.* 1. Cor. 9. Necessè est ad illam obtinendam esse in flagrantibus, hoc est, Adoptionis Divinæ, ideo denique nomen habet hereditatis, quæ est propria filiorum. *Et heredes filij, & hæredes.* Rom. 8. v. 17. Sed quamvis gloriæ Cælestis tamquam quatuor cuncta hæc nomina, Christus tamen in Evangelio suo præcipue voluit usurpare primum videlicet Mer-

dis: *Mercus vestra copiosa est in caelis.*

Mercedem propheta accipiet. Non

prodes Mercedem suam. Voca opera-

rio. & redde illis Mercedem. Ad de-

signandam certitudinem consequendi.

Non est retributio ulla, quam adeo

certo possis tibi polliceri, quam qua

debetur titulo mercedis. quamvis sint

aliquando homines tam crudi, ut etiã

hinc negent, de DEO non est cur du-

bites. *Promisit, qui non mentitur,*

DEVS. Tit. 12. Videri possit satis

esse, quod dicat: *Promisit DEVS,* nam

quis dubitat DEUM aliud demum

non esse quam Veritatem? *DEVS*

veritas est. Jo. 4. cujus proinde con-

trarium esse mendacium necesse est.

voluit tamen Apostolus adungere

verbis adeo disertis, *qui non mentitur,*

ut confundat te ipsum, qui cum assue-

veris solum agere cū hominibus terra,

sape opus habes, qui suggerat, Deum

non esse similem illis, cum quibus agis,

scilicet mendacem. *Non est DEVS*

quasi homo, ut mentiat. Deut. 23.

Audi igitur, ut dicat Dominus, mer-

cedem istam jam esse tuam, etsi non-

dum illam possideas: *Eccce enim mer-*

cu vestra multa est in caelo. non ait:

Multa erit in caelo, sed multa est, adeo

vult te reddere securum.

3. Considera, quam merito mer-

ces ista multa dicatur: quia multum

superat laborem, qui pro illa obti-

enda est sustinendus. Illa, quam ut

plurimum ab hominibus accipis, mer-

ces est coacta & parca. ista verò su-

perabundans, quia aliud demum non

est, quam ipse DEUS. *Ego merces*

tua magna nimis. Nec mireris mer-

cedem istam nunc magnam, nunc

multam dici. Magna est ob magni-

tudinem bonorum, quae complectitur:

multa est ob eorum multitudinem.

quid enim superest boni, quod desi-

derari à te possit, si illum possideas,

in quo continentur cuncta bona? *Sa-*

tiabor, cum apparuerit gloria tua. Pl.

5. v. 16. non inuenies in terra genus

aliquod boni, quod vel solo conspe-

ctu te fatiet, imò famem potius exci-

tat. DEUS autem, dum videndum

se offert, famem simul accendit, &

fatiat, ita tamen, ut relinquat semper

famelicum.

4. Considera multam istam merce-

dem insuper esse in caelo. *Mercus*

vestra multa est in caelo. Sipro labo-

ribus, quos exantlas pro hominibus,

mercedem etiam copiosam ab illis re-

feras, ubi demum refers? refers in

terra, hoc est, in loco, ubi facillimè

perire potest, vel perdi. Non ita in

caelo res habet, quia hæc est illa regio

fortunata, *ubi neque arugo, neque ti-*

nea demolitur. & sic merces perire non

potest per infectionem materiae sive

externam, qua per rubiginem deno-

tatur, sive internam, qua significatur

per tineam. *& ubi fures non effodiunt,*

nec furantur: & sic merces perdi non

potest per insidias prædonum. Ad

hæc quòdnam sincerum est bonum,

quo frui possis in terra? omne aurum,

quod hic recipis pro mercede, mistum

est scoria. *Risus dolore miscebitur.*

solum in caelo reperitur obrizum.

Itaque dum discis à Christo merce-

dem tuam esse in caelo, discis pariter, esse stabilem, securam, maximèque perfectam.

5. Considera tria fuisse requisita à Christo verbis presentibus, ut gaudeamus. *Gaudete*, ut exultemus: *Exultate*, ut id faciamus eodem tempore, quo ipsius amore patimur, *in illà die*. & ideo tribus istis postulatis, quæ aded dura videntur, opponit totidem præmia jam audita. Gaudio certitudinem retributionis, quia est *Merces*. Exultationi amplitudinem, quia est *multa*. temporarietatem, quia est *in caelo*. Habes, quas pro Christo sustineas, hinc ad veritates no-

tabiles. Sed quamdiu durabunt, unicuique, *in illà die*, ubi est retributio, quam referes, nonne qui fieri igitur potest, ut non gaudeas ut non exultes? forte quis præter afflictio, præmium futurum? quid merces illa, quæ colono præstatur, vel artifice, ipsa quoque est? *Apud Dominum est merces*. Sap. 5. v. 16. & tamen quis exultabilem, quo quisque exultat, est difficilis quidam labor committitur, quamvis neque merces adeo longè esse putanda est. Ecce illam, quamquam primum aderit. *Ecce ipse*

XXVI.

Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: sed sicut bonæ edificationem fidei, ut dei gratiam audientibus. Eph. 4.

1. Considera ex lingua cognosci hominem: *Loquela tua manifestum te facit*. Mat. 26, quippe quem admodum audito pulsu illico advertis, an horologium in turri bene vel malè ambulet, ita paucis auditis verbis idem cognoscis in homine. Jam verò tribus modis debet homo in se ipso rite esse ordinatus, ut sapiens imò sanctus existat. ad se ipsum, ad proximum, ad DEUM. Sufficit ergo, ut tantisper audias loquentem, & mox advertes, an harum ordinationum aliqua desit. nam si audias illum prurumpere in verba audacia, adulatoria, ambitiosa, scurrilia, impatientia, ira-

cunda, livida, obscena, otiosa, mendacia, statim advertis malè ordinatum circa se ipsum. Si autem exorbitare verbis dupliciter mordacibus, maledicis, perverberantioris, contumeliosis, arroganter, mox advertis malè esse ordinatum ad proximum. Et si demum ad illum etiam procedere ad verba propheta, aut perjuræ, sacrilegæ, & quando olentia hæresin, cito advertis malè esse ordinatum ad DEUM. verò ad hæc tria genera reducitur *omnis sermo malus*. & ideo ad hæc referitur, quidquid Apostolus præbet, dum dicit: *Omnis sermo malus*